

Intercultural communication | Comunicarea interculturală

În România, conviețuiesc numeroase etnii caracterizate printr-un trecut istoric comun cu românii, dar și printr-o existență prenațională. Această existență este definită prin deosebiri legate de trăsături biologice, limbă, istoria strămoșilor, religie, tradiții și obiceiuri.

Istoria românilor a adus laolaltă, de cele mai multe ori ca urmare a unor confruntări armate, o serie de populații constituite astăzi în comunități diferite în funcție de regiunea în care s-au adaptat și de evenimentele istorice care au determinat stabilirea lor.

În prezent în lume, printre principalele cauze ale tensiunilor, chiar conflictelor, se numără diferențele etnice. Înțelegerea corectă a relațiilor ce se stabilesc între membrii diferitelor etnii reprezintă primul pas în încercarea de a dizolva tensiunile și conflictele interetnice.

Realitatea concretă a relațiilor interculturale din România contemporană se bazează pe două dimensiuni fundamentale ce definesc comunitățile și polarizează aceste relații: apartenența etnică, în fapt apartenență națională în sens etnic, reflectată de conceptul de „minoritate națională”, și apartenența religioasă, fără ca între cele două dimensiuni să existe o suprapunere totală.

Referitor la relațiile interetnice, pot fi distinse trei categorii bine diferențiate: cazul relațiilor cu minoritatea maghiară, cel al relațiilor cu minoritatea romilor și, respectiv, relațiile cu toate celelalte minorități naționale afirmate public. În privința relațiilor interconfesionale, există, pe de o parte, relațiile bisericii majoritare ortodoxe cu celelalte confesiuni în general și, pe de altă parte, relațiile ortodoxie - catolicism, reflectate în primul rând prin relațiile cu biserica greco-catolică. Această clasificare este inevitabil simplificatoare dar poate fi considerată pertinentă pentru a orienta analiza cauzelor și a dinamicii relațiilor interculturale, recunoscând totodată gradul mare de variabilitate prezent în interiorul fiecăreia dintre categoriile avute în vedere.[\[1\]](#)

În urma unui studiu intitulat *Comunicarea și relaționarea interetnică în România*, s-au desprins următoarele concluzii:

- Există diferențe semnificative între modul de relaționare reciprocă între români și membrii altor comunități etnice în funcție de regiune și de etnie.
- Modelele bazate pe relaționare pozitivă se deosebesc în special datorită trăsăturilor de personalitate interpersonală a subiecților, ceea ce le face mai puțin adaptabile și replicabile în alte regiuni.
- Modelele bazate pe relaționare negativă se datorează în special aspectelor ce pot fi modelate social, precum toleranța și comunicarea interpersonală.
- Modelul interetnic dobrogean se confirmă a avea caracteristici pozitive și viabile cu validitate socială istorică, reprezentând tipul de relaționare ce ar putea fi apt pentru replicare în celelalte regiuni.

Bucovina, a constituit dintotdeauna un model de comunicare interculturală, aici conviețuind pașnic mai multe etnii, din acest punct de vedere zona fiind considerată o "Europă în miniatură".

În 2011, populația județului Suceava era de 634.810 locuitori și avea următoarea alcătuire:

- Români - 92,6%
- Romi - 1,91%
- Ucraineni (inclusiv huțuli) - 0,93%
- Polonezi - 0,3%
- Ruși lipoveni - 0,27%
- Germani - 0,11%
- Alții - 0,2%
- Etnie necunoscută - 3,65%

Fig. 22 - Etnici polonezi din Bucovina

[1] <http://psihointegrativa.ro/comunicarea-si-relationarea-interetnica-in-romania>